

Arrest

nr. 161 288 van 3 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gardabani (Georgië) en woonde in Rustavi. U bent getrouwd met N. B. (...) (O.V. (...)) met wie u een minderjarige zoon heeft: G. U. (...) (O.V. (...)). U bent de schoonbroer van Z. B. (...) (O.V. (...)).

Sinds 2006 bent u betrokken bij de United National Movement (UNM), zoals de rest van uw schoonfamilie. U houdt zich bezig met propaganda voeren voor de partij in de aanloop naar

verkiezingen, u probeert mensen te overtuigen om voor UNM te stemmen en u bent ook een waarnemer voor deze partij tijdens verkiezingen. In juni 2014 wordt uw schoonvader voor de UNM verkozen als lid van de gemeenteraad van Kvareli. De inzet van u en uw familie voor de UNM heeft wel als gevolg dat er zich problemen voordoen, voornamelijk vanwege mensen van UNM's rivaal, Georgian Dream (GD).

Tijdens de verkiezingen van juni 2014 merkt u op dat een man een aantal mensen begeleidt tijdens het stemmen en hen aanwijzingen geeft. Als u hem zegt dat dat tegen de kieswet is, wordt hij kwaad en hij dreigt dat hij wraak zal nemen. Als u de volgende morgen na het stemmen tellen het stemlokaal verlaat, wordt u onderweg naar huis benaderd door twee mannen (ex-gevangene V. G. (...) die u in het lokaal had terechtgewezen en zijn familielid D. M. (...) die bij de politie in Tbilisi werkt). Ze dreigen dat u zich maar beter kalm kan houden en ze slaan u. Daarna wordt u nog vaak telefonisch bedreigd door hen: ze verlangen van u dat u stopt met uw inzet voor UNM. Nadat het een periode wat rustiger is voor u, komt u V. (...) en D. (...) opnieuw tegen op straat op 26 januari 2015. Opnieuw wordt u door hen beledigd, bedreigd en geslagen. U dreigt ermee dat u zou bekend maken dat V. (...) onterecht uit de gevangenis was vrijgelaten, maar dat maakt het alleen maar erger. Op 21 maart 2015 worden u en uw schoonbroer Z. (...) na een demonstratie in Tbilisi benaderd door een aantal mannen, waaronder V. (...) en D. (...). Jullie worden opnieuw geslagen. Dat is voor u de aanleiding om te gaan onderduiken bij uw familielid. Als uw vrouw u op 27 maart 2015 opbelt met het nieuws dat V. (...) en D. (...) bij haar thuis zijn langsgeweest op zoek naar u, beslist u dat jullie maar beter het land kunnen verlaten.

Uiteindelijk verlaat u uw land op 6 april 2015. 's Morgens vroeg gaat u uw vrouw, uw zoon en uw schoonbroer thuis ophalen. Met een vriend rijden jullie naar Turkije, in het bezit van jullie identiteitskaarten. In Turkije stappen jullie over in de laadruimte van een vrachtwagen waarin jullie clandestien naar België rijden. Twee dagen later komt u in België aan waar u op 9 april 2015 een asielaanvraag indient.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Georgische identiteitskaart, twee brieven van de UNM en een kopie van een brief van uw familielid.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest dat u of uw familie vermoord zou worden door aanhangers van Georgian Dream (zoals V. (...) en D. (...) met wie u problemen had) omdat ze wraak zouden willen nemen tegen UNM-aanhangers zoals u (CGVS p. 7). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er spanningen zijn tussen aanhangers van de verschillende politieke partijen en dat deze af en toe hebben geleid tot gevallen van fysieke agressie of bedreigingen tegen gewone sympathisanten of activisten van de UNM. Deze incidenten gingen uit van individuen (in uw geval van ene V. (...), een ex-gevangene, en D. (...) (echte naam Z. (...)), een politieagent die sympathiseerde met de Georgian Dream en die zich buiten zijn hoedanigheid als agent bezondigde aan druk en bedreigingen tegenover u, aldus uw verklaringen CGVS p. 6-7 & p. 8-9), zonder dat er sprake is van een orkestrering door Georgian Dream die dergelijke incidenten integendeel openlijk veroordeelde. Bovendien blijkt dat de autoriteiten niet betrokken zijn bij dergelijke incidenten en dat ze redelijke maatregelen nemen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, waardoor de schade steeds beperkt bleef, en dat ze ook optreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat een aanhanger van UNM niet op bescherming van de politie kan rekenen.

In het licht van het voorgaande kan worden afgeleid dat het risico om, omwille van sympathie voor UNM, het slachtoffer te worden van fysieke agressie gering is en dat er evenmin concrete aanwijzingen voorhanden zijn waaruit kan worden afgeleid dat u zich desgevallend niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. Zo verklaart u dat D. (...) voor de politie in Gldani-Tbilisi werkt en u bedreigde – naar eigen zeggen zou hij al een paar keer uit de politie gegooid zijn maar weer aangenomen zijn. Welnu, als de reden waarom u niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen bestond uit D. (...) (aangezien hij voor de politie werkte, maar ook Georgian Dream-aanhanger was en u in die hoedanigheid bedreigde en zelfs aanviel), kan toch verwacht worden dat u weet wanneer hij al bij de politie was buiten gezet of wanneer hij weer in dienst was genomen. Dit is in casu niet het geval (CGVS p. 9). Bovendien vraagt het CGVS zich luidop af waarom een politieagent, weliswaar niet in uniform en ten persoonlijke titel

maar wel reeds meermaals gestraft door zijn werkgever wegens wangedrag, openlijk op straat zou overgaan tot fysiek geweld tegenover UNM-aanhangers zoals u – dit strookt allerminst met de toegevoegde informatie (zie boven).

Ten slotte dient nog een bijkomende opmerking gemaakt te worden over uw reisroute. U verklaarde op 6 april 2015 van Georgië naar Turkije gegaan te zijn, legaal met uw identiteitskaart – uw internationaal paspoort had u in Georgië achtergelaten omdat u wist dat iemand u zonder paspoort naar Europa zou brengen. U stak de Georgisch-Turkse grens over na een identiteitscontrole zonder problemen, wat meteen het standpunt van het CGVS, zoals hierboven uiteengezet, versterkt dat stelt dat u vanwege de (huidige) autoriteiten in uw land geen vervolging te vrezen heeft omwille van uw politieke inzet voor de UNM (in het andere geval is het weinig waarschijnlijk dat zij u probleemloos uit hun land zouden laten vertrekken). Waar in Turkije u werd afgezet weet u niet. Op die onbekende plaats werden jullie dan overgeplaatst in de laadruimte van een vrachtwagen; van waar de chauffeur was weet u niet. U verklaart dat er geen reisdocumenten voorzien waren, dat u niet weet door welke plaatsen en/of welke landen de vrachtwagen gereden heeft en dat u onderweg niets gemerkt heeft van een douane of grensovergang. U verklaart ook geen praktische afspraken gemaakt te hebben met de chauffeur voor het geval u ontdekt zou worden of controle zou krijgen – wat u dan zou gezegd hebben als men u wel zou ontdekken, weet u niet (CGVS p. 4-6). Welnu, dergelijke onwetendheid aangaande de modaliteiten van uw vlucht is weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat personen- en vrachtwagens aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone onderworpen worden aan strenge controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u illegaal in de vrachtwagen en zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen zonder daarbij ontdekt te zijn. Zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd of ontdekt, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controles en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u begeleidde (i.e. de vrachtwagenchauffeur), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt, doet vermoeden dat u een legale reisweg (van Turkije naar België) aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt en vormt een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u uw internationaal paspoort (waarover u verklaarde dat u het in Georgië achterliet) bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw (volledige) reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze beslissing. Uw Georgische identiteitskaart bevat louter informatie over uw identiteit maar heeft geen betrekking op het door u aangehaalde asielrelaas. De brieven van de UNM tonen enkel uw inzet voor de UNM aan, maar zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan de vaststellingen in verband met de politieke situatie in Georgië zoals in deze beslissing beschreven (zie boven). De brief van uw familielid vermeldt enkel dat u een tijdje bij hem thuis heeft verbleven en dat u verwondingen had op uw lichaam en u bedreigd werd, maar deze persoonlijke en blote verklaringen van iemand uit uw directe kennissenkring wordt op geen enkele manier objectief gestaafd en toont bijgevolg het oorzakelijk verband met uw politieke activiteiten niet aan; in ieder geval is dit schrijven niet van die aard dat het afbreuk zou doen aan de vaststellingen in verband met de politieke situatie in Georgië zoals in deze beslissing beschreven (zie boven).

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw vrouw N. B. (...) (O.V. (...)) en uw schoonbroer Z. B. (...) (O.V. (...)) door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, verwijst integraal naar de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft, steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot. Navolgende motivering betreffende de

persoonlijke toestand van tweede verzoekende partij wordt in de door haar bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“Aanvullend dient ook een opmerking gemaakt te worden over uw verklaarde reisroute. Net als uw man verklaarde u op 6 april 2015 van Georgië naar Turkije gegaan te zijn, legaal met uw identiteitskaart – over uw internationale paspoort verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk dat u het in Georgië achterliet (verklaring DVZ 15.04.2015 p. 9 vraag 26a) en op het CGVS dan opvallend genoeg dat u het lang geleden in Georgië verloren bent (CGVS p. 7). U stak de Georgisch-Turkse grens over na een identiteitscontrole zonder problemen, wat meteen het standpunt van het CGVS, zoals in de beslissing van uw man uiteengezet, versterkt dat stelt dat jullie vanwege de (huidige) autoriteiten in jullie land geen vervolging te vrezen hebben omwille van jullie politieke inzet voor de UNM (in het andere geval is het weinig waarschijnlijk dat zij jullie probleemloos uit hun land zouden laten vertrekken). Waar in Turkije u werd afgezet weet u niet. Op die onbekende plaats werden jullie dan overgeplaatst in de laadruimte van een vrachtwagen; van welk land de chauffeur of de truck was weet u niet. U verklaart dat er geen reisdocumenten voorzien waren, dat u niet weet door welke plaatsen en/of welke landen de vrachtwagen gereden heeft en dat u onderweg niets gemerkt heeft van een douane of grensovergang. U verklaart ook geen praktische afspraken gemaakt te hebben met de chauffeur voor het geval u ontdekt zou worden of controle zou krijgen (CGVS p. 7-9). Welnu, dergelijke onwetendheid aangaande de modaliteiten van uw vlucht is weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat personen- en vrachtwagens aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone onderworpen worden aan strenge controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u illegaal in de vrachtwagen en zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen zonder daarbij ontdekt te zijn. Zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd of ontdekt, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controles en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u begeleidde (i.e. de vrachtwagenchauffeur), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt, doet vermoeden dat u een legale reisweg (van Turkije naar België) aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt en vormt een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u uw internationaal paspoort (waarover u verklaarde dat u het in Georgië verloor of achterliet) bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw (volledige) reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze beslissing of aan die van uw man. Uw Georgische identiteitskaart, uw huwelijksakte, uw geboorteakte en die van uw zoon, uw diploma en de brief van uw werk bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw zoon, uw echtelijke situatie, uw opleidingsniveau en uw professionele bezigheden, maar hebben geen betrekking op het door u aangehaalde asielrelaas; dit geldt ook voor uw paspoort van House of Leaders (CGVS p. 6). De brieven van de UNM, de gemeenteraadskaart van uw vader en de brief van uw vader tonen enkel de inzet van u en uw familieleden voor de UNM aan en vormen een indicatie van de problemen die jullie daardoor zouden gekend hebben, maar zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan de vaststellingen in verband met de politieke situatie in Georgië zoals in deze beslissing beschreven (zie boven). Het medisch attest van uw vader vermeldt dat uw vader in 2010 een hartaanval heeft gehad; hiervoor kan begrip opgebracht worden maar dit doet verder niet ter zake voor de beoordeling van uw asielrelaas: u geeft immers zelf aan dat deze hartaanval in 2010 niets te maken had met jullie (politieke problemen) (CGVS p. 6). De artikels die u neerlegt, gaan niet over u of uw familie maar legt u enkel neer als achtergrondinformatie (CGVS p. 6-7); bijgevolg hebben deze artikels geen invloed op de beoordeling van uw persoonlijke asielaanvraag.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw broer Z. B. (...) (O.V. (...)) door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De derde bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van derde verzoekende partij, zijnde de broer van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Kvareli (Georgië) waar u ook woonde. U bent de broer van N. B. (...) (O.V. (...)) die getrouwd is met K. U. (...) (O.V. (...)) met wie ze een minderjarige zoon heeft: G. U. (...) (O.V. (...)).

Sinds 2014 bent u betrokken bij de United National Movement (UNM), zoals de rest van uw familie. U houdt zich bezig met propaganda voeren voor de partij in de aanloop naar verkiezingen en u probeert mensen te overtuigen om voor UNM te stemmen. In juni 2014 wordt uw vader voor de UNM verkozen als lid van de gemeenteraad van Kvareli. De inzet van u en uw familie voor de UNM heeft wel als gevolg dat er zich problemen voordoen, voornamelijk vanwege mensen van UNM's rivaal, Georgian Dream (GD).

Zo krijgt u tweemaal het bezoek van een aantal GD-activisten die u verwijten dat u de ontwikkeling van hun partij hindert. Op 20 september 2014 wordt u een eerste keer meegenomen door de politie vanwege uw inzet voor UNM – nadat de GD aan de macht was gekomen, maakt de politie immers actief jacht op UNM'ers. U wordt bedreigd en onder druk gezet maar u wordt de volgende morgen vrijgelaten. Op 12 oktober 2014 wordt u een tweede keer meegenomen naar de politie. Een agent dreigt er daar mee dat ze een valse zaak op basis van drugsbezit tegen u kunnen starten als u niet stopt met uw politieke inzet en als uw vader zich niet zou terugtrekken als UNM-vertegenwoordiger. U wordt geslagen. Hierop beslist uw vader dat u maar beter niet meer kan buitenkomen, wat u dan ook doet. Op 1 maart 2015 gaat u naar uw grootmoeder in Tbilisi en op 21 maart 2015 neemt u daar deel aan een demonstratie van UNM, samen met uw vader en uw schoonbroer. Na afloop van de demonstratie worden u en uw schoonbroer geslagen, onder andere door één van de agenten die u al hadden meegenomen. U gaat terug naar uw grootmoeder, maar als u op 27 maart 2015 te horen krijgt dat een aantal personen bij uw zus op bezoek is geweest, gaat u de dag nadien terug naar haar.

Uiteindelijk verlaat u uw land op 6 april 2015. 's Morgens vroeg komt uw schoonbroer u, uw zus en haar zoon thuis ophalen. Met een vriend rijden jullie naar Turkije, in het bezit van jullie identiteitskaarten. In Turkije stappen jullie over in de laadruimte van een vrachtwagen waarin jullie clandestien naar België rijden. Twee dagen later komt u in België aan waar u op 9 april 2015 een asielaanvraag indient.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw Georgische identiteitskaart, uw origineel diploma, een originele brief van uw werk, twee brieven van de UNM, een kopie van de gemeenteraadslidkaart van uw vader, een kopie van een brief van uw vader, drie online artikels en een Belgisch medisch attest.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst problemen met de politie (van Kvareli) vreest omdat u aanhanger bent van de UNM (CGVS p. 8). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er geen sprake is van concrete gevallen van fysieke agressie of doodsb bedreigingen door vertegenwoordigers van de autoriteiten tegen gewone sympathisanten of activisten van de UNM. Waar er uit de informatie blijkt dat er zich incidenten van fysieke agressie of bedreigingen hebben voorgedaan, dient gesteld dat deze incidenten uitgingen van individuen, zonder dat er sprake is van een orkestrering door Georgian Dream, die dergelijke incidenten integendeel openlijk veroordeelde. Bovendien blijkt dat de autoriteiten niet betrokken zijn bij dergelijke incidenten en dat ze redelijke maatregelen nemen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, waardoor de schade steeds beperkt bleef, en dat ze ook optreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat een aanhanger van UNM niet op bescherming van de politie kan rekenen.

In het licht van het voorgaande hebt u, in tegenstelling tot uw verklaringen, in geval van terugkeer naar Georgië geen redenen om vanwege de autoriteiten fysieke agressie of doodsb bedreigingen te vrezen alleen omdat u een sympathisant of activist van de UNM bent/geweest bent. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat u zich, ingeval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. Immers, uw verklaringen dat de politie op dit moment zonder meer de opdrachten van Georgian Dream-aanhangers zou uitvoeren om UNM-sympathisanten te viseren en zelfs

te vervolgen (CGVS p. 9), stroken absoluut niet met de toegevoegde informatie (zie boven). Bovendien verklaart u dat u tegen de bewuste agenten van de politie van Kvareli waarover u spreekt geen klacht zou kunnen indienen omdat u weet dat men aan hun kant zou staan en niet aan de uwe. Als u gevraagd wordt waarom u dat denkt, zegt u 'Dat is het. Dat is de realiteit. Het is niet zoals in Europa' (CGVS p. 10). Dit is echter maar een bijzonder vage, algemene en weinig overtuigende verklaring waarmee u niet concreet aantoont dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de huidige Georgische autoriteiten en strookt opnieuw niet met de beschreven huidige situatie in Georgië (zie boven).

Aanvullend dient nog een bijkomende opmerking gemaakt te worden over uw reisroute. U verklaarde op 6 april 2015 van Georgië naar Turkije gegaan te zijn, legaal met uw identiteitskaart – in uw land heeft u nooit een internationaal paspoort gehad. U stak de Georgisch-Turkse grens over na een identiteitscontrole zonder problemen, wat meteen het standpunt van het CGVS, zoals hierboven uiteengezet, versterkt dat stelt dat u vanwege de (huidige) autoriteiten in uw land geen vervolging te vrezen heeft omwille van uw politieke inzet voor de UNM (in het andere geval is het weinig waarschijnlijk dat zij u probleemloos uit hun land zouden laten vertrekken). In Turkije werd u overgeplaatst in een minibus waarmee u clandestien naar België reed. U verklaart dat er geen reisdocumenten voorzien waren, dat u niet weet door welke plaatsen en/of welke landen u gereden heeft en dat u onderweg niets gemerkt heeft van een douane of grensovergang. U verklaart ook geen praktische afspraken gemaakt te hebben met de chauffeur voor het geval u ontdekt zou worden of controle zou krijgen (CGVS p. 6-7). Welnu, dergelijke onwetendheid aangaande de modaliteiten van uw vlucht is weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat personen- en vrachtwagens aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone onderworpen worden aan strenge controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u illegaal in de vrachtwagen en zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen zonder daarbij ontdekt te zijn. Zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd of ontdekt, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controles en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u begeleidde (i.e. de chauffeur), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt, doet vermoeden dat u een legale reisweg (van Turkije naar België) aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt en vormt een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u een internationaal paspoort (waarover u beweerde dat u er nooit één gehad heeft) bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw (volledige) reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze beslissing. Uw Georgische identiteitskaart, uw diploma en de brief van uw werk bevatten louter informatie over uw identiteit, uw opleidingsniveau en uw professionele bezigheden, maar hebben geen betrekking op het door u aangehaalde asielrelaas. De brieven van de UNM, de gemeenteraadskaart van uw vader en de brief van uw vader tonen enkel de inzet van u en uw familieleden voor de UNM aan en vormen een indicatie van de problemen die jullie daardoor zouden gekend hebben, maar zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan de vaststellingen in verband met de politieke situatie in Georgië zoals in deze beslissing beschreven (zie boven). De artikels die u neerlegt, gaan niet over u of uw familie maar legt u enkel neer als achtergrondinformatie (CGVS p. 6); bijgevolg hebben deze artikels geen invloed op de beoordeling van uw persoonlijke asielaanvraag. In verband met het medisch attest dd. 29.05.2015 waarin dokter Lutte vermeldt dat hij u onderzocht heeft en waarin hij schrijft dat u lijdt aan posttraumatische angstdepressie als gevolg van mishandeling in uw land van herkomst en dat een psychologische opvolging aan te raden is, dient ten eerste te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een persoon zijn aandoening opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van eventuele verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin verwondingen/aandoeningen werden opgelopen. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat dhr. Lutte een dokter is, en meer bepaald een huisdokter zoals hij zelf aangeeft in zijn attest – een gedegen en onderbouwde analyse van uw psychologisch/mentale toestand laat zijn bevoegdheid

en functie aldus niet toe. Bijgevolg kan dit medisch attest bezwaarlijk uw verklaringen over uw asielrelaas ondersteunen.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw zus N. B. (...) (O.V. (...)) en haar man K. U. (...) (O.V. (...)) door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de gegrondheid en wettelijkheid van de beslissingen over de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming” en van “de principe van het gezag van de handelingen”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen ende staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoekende partijen betogen in hun verzoekschrift dat verwerende partij een verkeerde beoordeling maakt van de huidige situatie in Georgië. Volgens verzoekende partijen gedraagt *Georgian Dream*, sinds deze partij aan de macht is, zich op dezelfde wijze als *UNM*, toen deze partij aan de macht was. *Georgian Dream* begaat machtsmisbruiken en onrechtmatige aanhoudingen en schendt de basisrechten van politieke opposanten. Dit blijkt uit “*verschillende documentaire bronnen*” en het “*verhaal van veel Georgiërs die vluchten sinds de Georgian Dream aan de macht is*”. Waar verwerende partij stelt dat er geen sprake is van aanvallen of doodsb bedreigingen gepleegd door vertegenwoordigers van de overheid tegen activisten of sympathisanten van de *UNM*, verwijzen verzoekende partijen naar twee incidenten die vermeld worden in de landeninformatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan de administratieve dossiers en die gepleegd werden door vertegenwoordigers van de overheid. Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat dergelijke aanvallen nooit plaatsvinden. Verder bemerken verzoekende partijen nog dat “*de strategie van Georgian Dream erin bestaat geen publieke personen te betrekken maar hun steunen aan te vallen*”, waardoor het dan ook moeilijk is de feiten te objectiveren via documenten. De vervolgingen ten aanzien van verzoekende partijen weerspiegelen dit soort praktijken. Immers, ook de vader van tweede en derde verzoekende partij was geen rechtstreeks doelwit van de leden van de *Georgian Dream*. Het was via vervolgingen ten aanzien van zijn familieleden dat de *Georgian Dream* hem onrechtstreeks trachtte te destabiliseren. Verzoekende partijen benadrukken nog dat de problemen die verzoekende partijen hebben gekend in Georgië niet betwist worden door verwerende partij en “*impliciet erkent dat ze bedreigd en geslagen zijn voor hun politieke opinie*”. Verzoekende partijen zijn het slachtoffer geweest van vervolgingen door o.a. leden van het gemeentebestuur en derde verzoekende partij werd door de politie reeds tweemaal gearresteerd, wat verwerende partij niet betwist. Gezien leden of sympathisanten van *Georgian Dream* aanvallen

kunnen plegen tegen leden of sympathisanten van de oppositiepartij zonder vrees uit represailles door de gerechtelijke overheid, is het duidelijk dat de regering deze daden toelaat en zelfs bevordert en dat er desbetreffend sprake is van straffeloosheid. Ten slotte wijzen verzoekende partijen er nog op dat sinds de overwinning van *Georgian Dream* de politie ongetwijfeld onderworpen is aan een “politieke zuivering” zodat alle politieambtenaren leden of tenminste sympathisanten zijn van *Georgian Dream*. Verzoekende partijen citeren vervolgens uit de landeninformatie die door verwerende partij aan de administratieve dossiers werd toegevoegd om vervolgens te besluiten dat hieruit blijkt dat de politieke invloed bij de politie en verschillende staatsorganen wel degelijk bestaat.

Voorts opperen verzoekende partijen dat zij geenszins konden rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten. Zij wijzen erop dat zij wel degelijk klacht neergelegd hebben, dat eerste verzoekende partij klacht probeerde in te dienen en dat derde verzoekende partij reeds tweemaal door de politie werd aangehouden. Nadat eerste verzoekende partij een klacht probeerde in te dienen, werd zij bijna elke dag bedreigd “*met vreselijke represailles indien hij verder de aandacht op hem trok*”. Waar verwerende partij in de eerste bestreden beslissing stelt dat, als de reden waarom eerste verzoekende partij niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen bestond uit D., van eerste verzoekende partij verwacht kan worden dat zij weet wanneer D. al bij de politie was buiten gezet of wanneer hij weer in dienst was genomen, stellen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij D. niet kende voordat deze haar lastigviel en dat zij meer informatie over hem heeft bekomen toen D. haar lastigviel. Het doel van eerste verzoekende partij was evenwel bereikt “*toen D. (...) stopte met de bedreigingen toen hij hoorde dat de verzoeker wist dat hij ontslaan en hersteld was*”, waardoor het voor eerste verzoekende partij dan ook niet nodig was om de details te kennen van het ontslag van D.

2.2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer verzoekende partijen toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen met bovenstaand betoog er geenszins in slagen de motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen dat het risico om, omwille van sympathie voor *UNM*, het slachtoffer te worden van fysieke agressie gering is en dat er evenmin concrete aanwijzingen voorhanden zijn waaruit kan worden afgeleid dat zij zich desgevallend niet zouden kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt desbetreffend verwezen naar de landeninformatie die werd toegevoegd aan de administratieve dossiers (administratief dossier K. U. en N. B., stuk 11, landeninformatie, deel 1; administratief dossier Z. B., stuk 10, landeninformatie, deel 1) waaruit blijkt dat er weliswaar spanningen zijn tussen aanhangers van de verschillende politieke partijen en dat deze af en toe hebben geleid tot gevallen van fysieke agressie of bedreigingen tegen gewone sympathisanten of activisten van de *UNM*, doch gingen deze incidenten uit van individuen zonder dat er sprake is van een orkestrering door *Georgian Dream* die dergelijke incidenten integendeel openlijk veroordeelde. Bovendien blijkt dat de autoriteiten niet betrokken zijn bij dergelijke incidenten en dat ze redelijke maatregelen nemen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, waardoor de schade steeds beperkt bleef, en dat ze ook optreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Ook de organisatie *Georgian Young Lawyers' Association (GYLA)* geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat een aanhanger van *UNM* niet op de bescherming van de politie kan rekenen. Verzoekende partijen beperken zich hieromtrent in hun verweer tot de blote beweringen dat *Georgian Dream*, sinds deze partij aan de macht is, zich op dezelfde wijze gedraagt als *UNM*, toen deze partij aan de macht was, dat *Georgian Dream* machtsmisbruiken en onrechtmatige aanhoudingen begaat en de basisrechten van politieke opposanten schendt, dat “*de strategie van Georgian Dream erin bestaat geen publieke personen te betrekken maar hun steunen aan te vallen*”, dat aanvallen door individuen tegen sympathisanten of activisten van de *UNM* door de huidige regering bevorderd worden

en dat er desbetreffend sprake is van straffeloosheid. Deze beweringen van verzoekende partijen worden echter op generlei wijze met objectieve informatie onderbouwd. De twee incidenten vermeld in de landeninformatie waarnaar zij verwijzen betreffen een banaal 'eierincident' en een incident naar aanleiding van een protestmars van aanhangers van *Georgian Dream* en volstaan geenszins om te besluiten dat aanhangers van *MNU* op een constante en gestructureerde wijze vervolgd worden door de Georgische overheid, temeer daar bij de betreffende protestmars politiepersoneel gewond raakte om te pogen de twee fracties uit elkaar te houden en het *MNU* partijlokaal te beschermen door de gemoederen te trachten te bedaren, hetgeen in schril contrast staat met de bewering van verzoekende partijen dat het gehele Georgische politieapparaat ten dienste staat van de *Georgian Dream*-partij en aldus niet objectief kan tussenkomen.

Verder wijst de Raad erop dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk hebben kunnen maken dat zij in hun geval voor de door hen gekende problemen – eerste verzoekende partij stelt geslagen en bedreigd te zijn door een ex-gevangene, V. G., en zijn familielid, D., die bij de politie in Tbilisi werkt, en derde verzoekende partij stelt tweemaal te zijn meegenomen door de politie vanwege haar inzet voor *UNM* – niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten. Wat betreft eerste verzoekende partij, stelt verwerende partij in de eerste en tweede bestreden beslissing terecht dat de bewering van eerste verzoekende partij dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten omdat D. voor de politie werkte en *Georgian Dream*-aanhanger was, niet kan overtuigen, daar eerste verzoekende partij, die verklaarde dat D. al een paar keer uit de politie gegooid werd maar vervolgens weer aangenomen werd, niet wist wanneer D. al bij de politie was buiten gezet of wanneer hij weer in dienst was genomen. Verzoekende partijen stellen desbetreffend in hun verzoekschrift dat eerste verzoekende partij D. niet kende voordat deze hem aanviel en zij nadien informatie verzamelde over deze persoon. Evenwel acht de Raad het des te opmerkelijker dat eerste verzoekende partij ondanks deze informatiegaring niet weet wanneer D. al bij de politie was buiten gezet of wanneer hij weer in dienst was genomen. Verder bemerkt de Raad nog dat verwerende partij zich in de eerste en tweede bestreden beslissing nog afvraagt waarom een politieagent, weliswaar niet in uniform en ten persoonlijke titel maar wel reeds meermaals gestraft door zijn werkgever wegens wangedrag, openlijk op straat zou overgaan tot fysiek geweld tegenover *UNM*-aanhangers zoals eerste verzoekende partij, wat allerm minst strookt met de toegevoegde landeninformatie. Wat betreft derde verzoekende partij, die stelt tweemaal meegenomen te zijn door de politie vanwege haar inzet voor *UNM*, werd door verwerende partij in de derde bestreden beslissing gemotiveerd dat haar verklaringen dat de politie op dit moment zonder meer de opdrachten van *Georgian Dream*-aanhangers zou uitvoeren om *UNM*-sympathisanten te viseren en zelfs te vervolgen absoluut niet stroken met de toegevoegde landeninformatie en dat zij zich verder beperkt tot een bijzonder vage, algemene en weinig overtuigende verklaring omtrent waarom zij geen klacht zou kunnen indienen tegen de bewuste agenten van de politie van Kvareli, waarmee zij niet concreet aantoonde dat zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de huidige Georgische autoriteiten en die verder opnieuw niet strookt met de beschreven huidige situatie in Georgië. Verzoekende partijen beperken zich desbetreffend tot de herhaling van de verklaring van derde verzoekende partij te zijn meegenomen door politieagenten vanwege haar inzet voor *UNM*, zonder desbetreffende motivering evenwel concreet te weerleggen.

Daar waar verzoekende partijen ten slotte nog opperen dat zij wel degelijk klacht neergelegd hebben en dat eerste verzoekende partij een klacht probeerde in te dienen, doch, nadat zij dit probeerde bijna elke dag bedreigd werd "*met vreselijke represailles indien hij verder de aandacht op hem trok*", ziet de Raad niet in waarom verzoekende partijen plots beweren dat zij wel degelijk een klacht hebben ingediend, daar uit de verklaringen van eerste en derde verzoekende partij duidelijk blijkt dat zij voor hun problemen nooit een klacht hebben neergelegd (administratief dossier K. U. en N. B., stuk 5a, gehoorverslag CGVS d.d. 01/06/2015, p. 7; administratief dossier Z. B., stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 01/06/2015, p. 10).

2.2.3. Aangaande het argument van verzoekende partijen betreffende de motivering van verwerende partij met betrekking tot de reisroute en de hierbij gebruikte documenten, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot andere beslissingen en verzoekende partijen aldus geen belang hebben bij het aanvoeren ervan.

2.2.4. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift betogen dat de door hen neergelegde documenten en artikels een begin van bewijs vormen van hun problemen, dat volgens vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de privé-aard van een document niet volstaat om de verwerping ervan te verantwoorden, dat verwerende partij geen standpunt mag nemen inzake de bevoegdheid van een arts qua diagnose en dat verwerende partij dan ook geen geldig argument aanbrengt voor het verwerpen van de in het door derde verzoekende partij aangebrachte medisch attest d.d. 29 mei 2015 door een beëdigde arts gestelde diagnose, en dat het door tweede verzoekende partij

neergelegde medisch attest van haar vader de politieke toestand in 2010 in Georgië aantoont, daar het vermeldt dat haar vader in 2010 een hartaanval heeft gehad omwille van zijn verschillende politieke problemen, is de Raad evenwel van oordeel dat de door verzoekende partijen aangebrachte documenten en artikels hoe dan ook geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen in verband met de huidige politieke situatie in Georgië en evenmin enige concrete aanwijzing bevatten dat verzoekende partijen zich in hun geval voor hun problemen niet kunnen beroepen op bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat, daar waar verzoekende partijen stellen dat het door tweede verzoekende partij neergelegde medisch attest van haar vader de politieke toestand in 2010 in Georgië aantoont, daar het vermeldt dat haar vader in 2010 een hartaanval heeft gehad omwille van zijn verschillende politieke problemen, tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nog verklaarde dat deze hartaanval in 2010 niets te maken had met hun politieke problemen (administratief dossier K. U. en N. B., stuk 5b, gehoorverslag CGVS d.d. 01/06/2015, p. 6).

2.2.5. Waar verzoekende partijen nog de schending aanhalen van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partijen voorbijgaan aan het feit dat in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de problemen omwille van hun betrokkenheid bij de politieke partij *UNM* niet zouden kunnen rekenen op in de Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden, noch bevat de aan de administratieve dossiers toegevoegde landeninformatie elementen die hierop wijzen. Uit de *supra* gedane uiteenzetting blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen om deze vaststelling te weerleggen in hun verzoekschrift. De Raad herhaalt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen noch aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de problemen omwille van hun betrokkenheid bij de politieke partij *UNM* niet zouden kunnen rekenen op de in Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden.

Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT